

Het 'vergeten' Limburgse slachtoffer van de Vierdaagse 1963

NIJMEGEN

DOOR JACQUELINE VAN GINNEKEN

De Vierdaagse van 1963 zal Jan van de Velde nóóit meer vergeten. Het was de Vierdaagse toen Theo overleed, een 'maatje' uit het leger. Van de Velde deed als dienstplichtig soldaat mee aan het wandelevenement. Net als Theo Rijks. Het was toen, herinnert de nu 63-jarige Brabander zich, ook héél warm. „We liepen met bepakking en om de haverklap moest ik het zweet van mijn hoofd vegen. We kregen zelfs zouttabletten, hele smerige tabletten. De sergeant die ze uitdeelde, moest je laten zien dat je ze ook echt innam. Maar Theo spuugde ze later uit.“ Dat heeft wellicht meegeïmponeerd bij de dramatische afloop, denkt Van de Velde nu. „Theo had ook een deel van de training gemist, omdat hij na een ongelukje - „Hij viel door een ruit bij het stoeien” - een week in het ziekenhuis lag.

In de berichtgeving over doden tijdens de Nijmeegse Vierdaagse, mist Jan van de Velde zijn 'maatje' Theo Rijks. In 1963 zakte de negentienjarige soldaat uit het Limburgse Pey bij de finish in elkaar. Maar hij komt niet voor in de statistieken.

Daardoor is hij voor de Vierdaagse niet gekeurd.” Theo Rijks zakte op de tweede wandeldag bij de finish in elkaar. 'Soldaat na de Vierdaagse in levensgevaar', kopte De Gelderlander van zaterdag 27 juli. Hij werd in 'zeer ernstige toestand' opgenomen in het Radboud-ziekenhuis. „Op vrijdagavond leek het redelijk met hem te gaan, toen mochten we

gaan feestvieren. We konden ons ook niet voorstellen dat een kerngezonde jongen dood zou gaan.” De andere dag keerde het peloton van de 101e Technische Dienstbataljon, waartoe Rijks behoorde, terug naar de kazerne in Soesterberg. „Daar hoorden we dat Theo was overleden. De oorzaak was uitdroging.” Het nieuws haalde opnieuw de voorpagina van De Gelderlander van maandag 29 juli. Maar in de berichtgeving over eerdere dodelijke slachtoffers van de Nijmeegse Vierdaagse, wordt alleen gerept over de editie van 1972, 'de warmste Vierdaagse ooit'. Dat vindt Van de Velde opmerkelijk. „Als je vertelt dat er in 1963 ook een wandelaar is overleden, kijken ze je met grote ogen aan. Kennelijk heeft men kans gezien het overlijden van Theo uit de statistieken te houden.” De negentienjarige soldaat werd in zijn woonplaats Pey in Limburg met militaire eer begraven.